

„Mes visi – atėję iš vaikystės“: gyvenimo ciklas atminimų tekstuose

Mokykliniai atminimai – palyginti naujas ir, deja, jau nykstantis šiuolaikinės lietuvių liaudies tautosakos žanras. Kadangi jie dažniausiai rašomi mergaičių viena kitai, tad tai galime vadinti savotiška subkultūra.

Atminimų, kaip priminimų, rašymo reiškiny s žinomas ne tik Lietuvoje, bet ir kito- se šalyse. Pasak kaimyninėje Latvijoje vaikų atminimus tiriančios Baibos Meisterės, yra žinomi keli atminimų albumų tipai: piešinių, nuotraukų, anketų, dainų albumai, svečių knygos, taip pat yra kelios mišrios versijos; seniausias iš jų – tradicinis albumas, kurį sudaro įvairių asmenų įrašai, skirti albumo savininkui ar savininkei. Rusijoje „merginų albumų“ (*девичий альбом*) tradicija, atsiradusi XIX a. pirmojoje pusėje, taip pat priski- riama atminimams¹.

Atminimus nagrinėjanti estė Eda Kalmre atminimų, kaip atski ro folklorinio žanro, kilmę sieja su Vokietija. Vokiečių mokslininkai turi bene daugiausia ir medžiagos atmi- nimų tyrimams. Gana daug mokslo studijų šia tema paskelbiama Skandinavijos šalyse. Spėjama, kad atminimų albumai Suomiją pasiekė XVI a. pradžioje per studentus, kurie studijavo Vokietijos universitetuose ir iš ten parsivežė šią tradiciją. Albumai išpopuliarėjo šalyse, kurios palaikė tvirtus kultūrinius ryšius su vokiečių protestantais. Manytina, kad atminimų albumų tradicija ir Estiją pasiekė per Vokietiją².

XIX a. pabaigoje–XXI a. pradžioje atminimai Lietuvoje gyvuoja ir nagrinėtini kaip kultūros tradicija, pasižyminti specifiniais žanro bruožais, variantiškumu ir kaita. Kad ir kaip būtų gaila, pas mus šia tema išsamesni tyrimai neatliekami. Apie atminimus yra rašiusi Rūta Stonkuvienė³, tačiau į šį reiškinį jos žiūrėta ne literatūrologiniu, bet sociali- niu bei psichologiniu aspektais. Labai trumpai apie šiuolaikinius atminimus užsimenama

1 Baiba Meisterė. *Memory Albums as a Means of the Informal Communication among School- children*, prieiga per internetą: <<http://www.folklore.ee/rl/pubte/ee/cf/cf/11.html>>, [žiūrėta 2009-11-15].

2 Eda Kalmre. *This Long Short Way from the Memory Album to the Oracle: Girls' Written Lore of the Years 1970 to 1990*, prieiga per internetą: <<http://www.folklore.ee/rl/pubte/ee/bif/bif2/eda.html>>, [žiūrėta 2009-11-15].

3 Rūta Stonkuvienė. Atminimų kaip rašymo sau mitas, *Liaudies kultūra*, 2003, Nr. 4, p. 42.

Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto mokslininkų darbuose, jų folkloro ekspedicijų rašytose ataskaitose⁴.

Atminimai, kaip jau minėta, dažniausiai rašomi bendraklasių mergaičių viena kitai. Tradiciškai pirmiausia duodama rašyti pačiai geriausiai draugei, paskui kitoms mergaitėms, o galiausiai – visiems kitiems bendraklasiams. Atminimais tiriamuoju laikotarpiu dažniausiai „dalijamasi“ bebaigiant mokyklą, suprantant, kad greitai reikės išsiskirti.

Žvelgiant į pačius atminimų tekstus matyti, kad jie skiriasi pagal moksleivių amžiaus grupes: jaunesniųjų klasių moksleivių rašyti atminimai paprastesni, mintys dažniau formuojamos tiesiogine nei perkeltine prasme. Taip pat ryškesni ir temų skirtumai: jaunesniųjų moksleivių rašomi tekstai pasakoja apie linksmus, kasdien sutinkamus pasakų ar realaus pasaulio personažus, kurie atlieka nesudėtingus veiksmus, – taip konstruojami paprastučiai siužetai. Vyresniųjų mokinių atminimuose dažniau pasitaiko temų, kuriose perteikiamos gyvenimo tiesos, patirtis, juose daugiau filosofinių minčių. Pažymėtina, kad atminimai, ypač rašyti jaunesnio amžiaus mokinių, dažniausiai būna pačių vaikų kūryba vaikams.

Atminimai gana dažnai kuriami pasitelkiant tam tikras formules, jas papildant ar pakeičiant skirtingais smulkiais komponentais. Tekstui nors truputį kintant, kartu keičiasi ir perduodama pranešimo reikšmė, tačiau emocinis pradas lieka tas pats. Dažniausiai vartojami tekstai apie antropomorfinių gyvūnų elgesį, su trumpais pamokymais gyvenimo ateičiai, linkėjimais, prašymu prisiminti, nurodant tam tikrą laiką, kada reikėtų tai padaryti.

Skaitant atminimus, be kitų teminių grupių, galima susidaryti dabarties (vaikystės) ir preliminarų ateities (jaunystės, šeiminio gyvenimo, senatvės) vaizdą, atskleidžiamą per atskirus ir kiekvienai amžiaus grupei būdingus simbolius: vaikystė atminimuose – dar judri, greitai praleikianti, kupina vaikiško naivumo. Jaunystė, studijų metai jau taip plačiai nedetalizuojami, paminimi tik svarbiausi studijų centrai – Kaunas, Vilnius – ir savoji mokykla, kuri tarsi prilyginama kitam, nuo didmiesčio nutolusiam pasauliui. Būsima šeima atminimuose – gausi: minimas „storas vyras“ ir daugybė vaikų. Senučiukė šiuose tekstuose panaši į kasdien matomą senelę: ji keps seneliui antį, „kanapine pantimi“ auklės vaikus, skaitys pasakas. Tikimasi, kad senelė kai kada pavartinės šiuos atminimus ir prisimins juos užrašiusias drauges ir draugus; tai lyg alizują į senelę, kuri, kaip daugelis senų žmonių, mėgsta savo jaunystės dienų prisiminimus pasakoti vaikiaičiams. Pasaulis atminimuose – toks panašus į tikrąjį...

Šioje publikacijoje skelbiami atminimai yra saugomi Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinių mokslų fakulteto Etnologijos ir folkloristikos katedros rankraštyne (toliau – VDU ER). Jie universiteto studentų surinkti daugiausia 1996–2002 metais, kai keitimasis atminimais buvo bene pats populiariausias (vėliau šį tautosakos žanrą pakeitė SMS žinutės). Rankraštyne yra sukaupta ne tik pavienių atminimų tekstų, bet ir daug ištisu atminimo sąsiuvinų originalų bei jų kopijų.

Atminimų tekstai tvarkyti minimaliai – ištaisytos rašybos klaidos ir pakoreguota skyryba.

Živilė Dapšauskaitė

4 Jurgita Ūsaitytė. *Kelios pastabos apie raštu gyvuojantį folklorą*, prieiga per internetą: <http://archyvas.ilti.lt/ekspedicijos/zidikai/index2.php?tinfo=apie_folklorinius_uzrasus>, [žiūrėta 2009-11-15].

RAŠYKIT, DRAUGĖS IR DRAUGAI...

1. Rašykit, draugės ir draugai, –
Man atminimai bus ilgai.
Tik nerašykit paslapčių
Ir atminimų tų pačių (VDU ER 130/1).

Var. Rašykit, draugės ir draugai, –
Šis atminimas primins man jus ilgai.
Tik nerašykit paslapčių
Ir atminimų tų pačių (VDU ER 214/57).

Var. Rašykit, draugės ir draugai! Man atminimai
bus ilgai; tik nerašykit paslapčių ir atminimų
tų pačių (VDU ER 585/138).

Var. Rašykit, draugės ir draugai, –
Man atminimai bus ilgai.
Tik nerašykit negražių
Ir atminimų tų pačių (VDU ER 143-1/10).

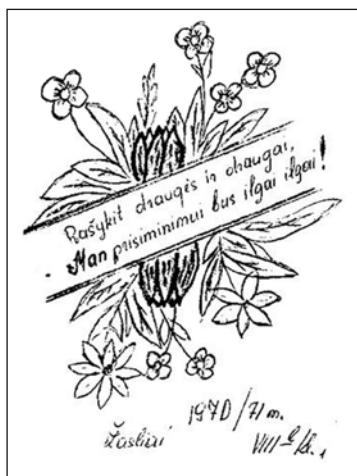
Var. Rašykit, draugės ir draugai, –
Aš jus atminsiu amžinai.
Tik nerašykit paslapčių
Ir neteisingų pavardžių! (VDU ER 217/1).

Var. Rašykit, draugės ir draugai,
Man atminimus amžinai.
Tik nerašykit paslapčių...
Ir atminimų tų pačių (VDU ER 427/6).

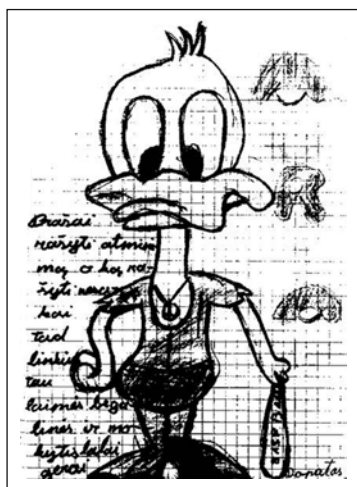
Var. Rašykit, draugės ir draugai, –
Man atminimai bus ilgai, ilgai.
Tik lapelių nedraskykite
Ir kampelių nelankstykite! (VDU ER 237/1).

2. Rašykit ir pieškite,
Tik lapų neplėškite! (VDU ER 143-1/10).

Var. Rašykit, draugės ir draugai, bus
atminimai, bus ilgai. Tik nerašykit

„Rašykit, draugės ir draugai“
(VDU ER 890)

„Prašai rašyti atminimą“
(VDU ER 738)

negražių, nes aš išplėsti tuoj žadu; ir nerašykit pieštuku, nes aš ištrinsiu trintuku. Labai prašau lapą neдрaskyti, nes visi jie suskaityti! (VDU ER 213/49).

Var. Rašykit, draugės ir draugai! Man atminimai bus ilgai; tik nerašykit pieštuku, nes aš ištrinsiu trintuku (VDU ER 585/139).

Var. Rašykit, draugės ir draugai. Aš jus atminsiau amžinai (VDU ER 585/140).

ŽAISLAIS PAVERTĘ PAŽADUS...

3. Nesibučiuok, kai tamsu,
nes mėnuliui bus baisu
ir atsiųs tau iš dausų
gyvą lėlę be dantų (VDU ER 276/67).

4. Kai tu gimei – verkei.
Pasaulis juokės iš tavęs.
Mokėk gyventi ir mirti taip,
Kad jis verktų be tavęs! (VDU ER 546/1).

5. Kai buvai tu dar mažytė –
Šaukšto neapžiojai.
Pasiėmus tėčio batą,
Katiną vežiojai (VDU ER 412/23).

6. Prisimink vaikystę,
Žaliuojančius laukus,
Kada buvai mažytė,
Laidei apie namus... (VDU ER 417/3).

7. Nusijuoks dar už durų vaikystė,
Rašaluotais delnais pamojuos.
Palydės mus į kelią jaunystė
Ir daugiau nebegrįš niekados (VDU ER 133/9).

Var. Nusijuoks dar už durų vaikystė,
Rašaluotais delnais pamojuos.
Palydės iki klasės jaunystė
Ir negrįš niekada atgalios! (VDU ER 561/52).

Var. Nusijuoks dar už durų vaikystė,
palydės mus į kelią jaunystės,
rašaluotais delnais pamojuos
ir daugiau nebegriš atgalios (VDU ER 588/34).

Var. Nusijuoks dar už vartų jaunystė
Ir pamojuos rašaluota ranka.
Lik sveika, pramuštgalve vaikyste,
Kur mokykloj esi praleista! (VDU ER 226/73).

8. Graži vaikystė tave lydi, graži bus tavo
ateitis. Tegul tave trys žvaigždės lydi:
jaunystė, laimė ir viltis! (VDU ER 585/134).

9. Kol dar vaikystė žydi,
Žydėk kartu su ja.
Nespės saulutė nusileisti,
Kai ji paliks tikrai svajas... (VDU ER 276/53).

10. Kaip žibutė upelio pakrantėj,
Kaip rasa rytmetinė skaidri,
Žydi, supasi mūsų vaikystė
Kaip pavasario saulė skaisti (VDU ER 551/116).

Var. Kaip žibutė upelio pakrantėj,
Kaip rasa rytmetinė skaisti,
Žydi, supasi tavo jaunystė
Kaip pavasario saulė šviesi (VDU ER 552/9).

Var. Kaip gėlėlė darželio graži,
Kaip rasa rytmečio skaisti,
Šypsos mūsų graži jaunystė,
Mums pavasariai šypsos kiti (VDU ER 545/14).

11. Daug žiedų nusineš lauko vėjai,
Daug pavasarių žemėj nuvys,
O šis užrašas tau lai palieka
Kaip vaikystės dienų atmintis (VDU ER 418/38).

„Lik sveika, pramuštgalve vaikyste“
(VDU ER 791)

12. Paliesk gitaros stygą –
Išgirsi, kaip skambės...
O vaikystės metai –
Nejusi, kaip prabėgs (VDU ER 230/34).
13. Yra pasauly šalys trys:
Vaikystė, Meilė ir Mirtis.
Ir visos šitos šalys trys
Tave, Adele, aplankys (VDU ER 143-1/38).
14. Yra pasauly kaspinas šilkinis –
Jis trumpas, bet labai gražus.
Mes jį dažnai vaikyste pavadinam,
O vaikystė tik viena pas mus (VDU ER 149-1/59).

Var. Jaunystė – kaspinas šilkinis,
Mažutis, trumpas, bet gražus.
Jaunystė viską geru mini,
Jaunystė negrižta pas mus (VDU ER 566/27).

Var. Mūsų dienos – kaspinas šilkinis.
Jis trumpas, plonas, bet gražus.
Dažnai mes jį jaunyste pavadinam,
Bet jaunystė tik svečias pas mus (VDU ER 551/63).

Var. Mūsų dienos – kaspinas šilkinis.
Jis plonytis, trumpas ir gražus.
Jis dažnai vadinamas jaunyste,
O jaunystė tik viena pas mus (VDU ER 216/74).

Var. Vaikystė – tai margas žiedelis,
Vaikystė – tai sapnas gražus...
Ji lekia kaip lauko drugelis
Ir greitai apleidžia visus (VDU ER 130/25).

Var. Vaikystė – tai baltas drugelis,
Vaikystė – tai žiedas puikus.
Ji lekia kaip lauko vėjelis
Ir greitai apleidžia visus (VDU ER 226/30).

Var. Vaikystė – lyg mažas drugelis,
 Vaikystė – lyg žiedas kvapnus.
 Ji lekia lyg lauko vėjelis
 Ir palieka visus (VDU ER 566/8).

Var. Vaikystė – juokas, ašaros,
 Vaikystė – tai daina.
 Vaikystė – džiaugsmo pasaka,
 Tik nuostabiai trumpa (VDU ER 228/29).

Var. Vaikystė – juoko ašara,
 Vaikystė – tai daina.
 Vaikystė – džiaugsmo pasaka,
 Bet ji – neamžina (VDU ER 217/73).

Var. Vaikystė – juoko ašara,
 Vaikysė – tai daina!
 Vaikystė – laimės pasaka,
 Bet nuostabiai trumpa (VDU ER 557/23).

Var. Vaikystė – juoko ašara,
 Vaikystė – tai daina.
 Vaikystė – grožio pasaka,
 Tik ji labai trumpa (VDU ER 413/18).

15. Vaikystė – gyvenimo rytas.
 Jaunystė – svajonių banga.
 Mažiausiam vėjeliui papūtus,
 Prabėgs, nebegrįš niekada (VDU ER 229/5).

16. Ir vėl žydės purienos,
 Lelijos greit pražys,
 Bet tos vaikystės dienos
 Jau niekad nebegrįš (VDU ER 149-1/56).

Var. Ir vėl žydės purienos,
 Alyvos greit pražys...
 Bet tos vaikystės dienos
 Jau niekad nebegrįš (VDU ER 222/74).

„Vaikystė – žiedas obels“
 (VDU ER 652)

17. Prabėgs graži vaikystė,
Nuvys balta ramunė,
Tik liks prisiminimas,
Kad rašė čia Irmutė (VDU ER 133/13).
18. Linkiu gyventi tau laimingai,
Sutikti daug gražių bernų,
Bet niekad, niekad nepamiršti
Vaikystėj sutiktų draugų! (VDU ER 563/9).
19. Prabėgs vaikystės dienos,
Prabėgs ir metų daug...
O tu man būsi kaip buvai –
Geriausia draugė visuomet (VDU ER 214/58).
20. Nuplauks jūromis laivai.
Nuplaukia ir sugrįžta...
Tik nesugrįžta amžinai
Išdykusi vaikystė! (VDU ER 551/118).

Var. Nuplaukia jūromis laivai.
Nuplaukia ir sugrįžta.
Tik nesugrįžta amžinai
Išdykėlė vaikystė! (VDU ER 222/11).

Var. Išplaukia jūromis laivai,
išplaukia ir sugrįžta,
tik niekad, niekad nesugrįš
išdykėlė vaikystė! (VDU ER 547/51).

Var. Išplaukia jūromis laivai,
Išplaukia ir sugrįžta.
Tik niekada daugiau negrįš
Išdykėlė vaikystė (VDU ER 412/13).

Var. Išplaukia jūromis laivai,
Išplaukia ir sugrįžta.
Išplauks ir niekad nesugrįš
Išdykėlė jaunystė (VDU ER 428/70).

21. Vaikystė greit prabėgs –
Nespėsime sumirksėti.
O atminimai liks
Suplyšę čia gulėti (VDU ER 566/1).
22. Gyvenimas dar ilgas,
Vaikystės tik pradžia...
Tik būk jame laiminga
Ir retkarčiais atmink mane (VDU ER 232/19).
23. Kai skambės gitara,
Tu sėdėsi liūdna.
Prisiminus vaikystę,
Prisimink ir mane (VDU ER 237/36).
24. Kai suglaus sparnus jaunystė
Ir nutils daina,
Prisiminus vaikystę,
Prisimink ir mane (VDU ER 237/8).
25. Kai žiūrėsi į dangų žvaigždėtą
Ir paskęsi svajonių sapne,
Prisimink tą vaikystę saulėtą,
O jos tarpe kartu ir mane (VDU ER 231/1).
- Var. Užrašas ant nuotraukos*
Kai žiūrėsi į dangų žvaigždėtą
ir paskęsi svajonių klane,
prisiminki vaikystę saulėtą,
tarpe draugų – ir mane (VDU ER 231/39).
- Var. Kai pažvelgsi į dangų saulėtą,*
Parėjusi svajonių sapne,
Prisimink tą jaunystę gėlėtą,
Draugus, jų tarpe ir mane (VDU ER 550/95).
26. Kai sniegas bus juodas,
O varna balta,
Tada mūs draugystė
Bus išskirta (VDU ER 129-2/84).

Var. Kai sniegas bus juodas,
O varna balta,
Tai mūsų draugystė
Gal bus išskirta (VDU ER 143-2/71).

Var. Kai sniegas bus juodas,
O varna balta,
Tada mūs draugystė
Ir bus išskirta (VDU ER 243/8).

Var. Kaip sniegas bus juodas,
O varna balta,
Tada mūsų draugystė
Jau bus išskirta (VDU ER 159/36).

Var. Kai sniegas bus juodas,
O varna balta,
Tada mūs draugystei bus pabaiga (VDU ER 276/41).

Var. Kai sniegas bus juodas, o varna balta,
tada mūs draugystė bus pabaigta (VDU ER 133/6).

27. T – aš raidę parašiau,
A – pridėti dar galiu,
V – į širdį man įsmigo,
E – atspėki, ką myliu (VDU ER 221/72).

Var. T – raidelė man patinka,
A – be galo aš myliu,
V – į širdį man įstringa,
E – atspėk, ką aš myliu!
(Pirmos raidės išeina – TAVE.) (VDU ER 87/38).

Var. Tė raidelė man patinka,
A kas dieną aš girdžiu,
Vė į širdį man įsminga,
E – atspėk, ką aš myliu? Tave! (VDU ER 229/2).

Var. T raidė man patinka,
 A visuomet aš giriu,
 V į širdį man įsminga,
 E – atspėk, ką aš myliu (VDU ER 222/19).

Var. T – raidelė man patinka,
 A – labai labai gerbiu,
 V – užmiršti negaliu,
 E – atspėk, ką aš myliu (VDU ER 133/8).

Var. T – raidė labai patinka,
 A – gražiausia iš visų,
 V – man šypsosi iš tolo,
 E – sakyk, ką aš myliu (VDU ER 151/1).

Var. Ž – raidelė labai patinka,
 i – visuomet ją gerbiu,
 v – į širdį man įstringa,
 ilę – tai atspėk, ką aš myliu! (VDU ER 558/7).

28. Atmink žaliąsias pievas,
 Prabėgusią vaikystę
 Ir tamsią uniformą
 Mergaitės gimnazistės (VDU ER 558/27).

29. Vėl šypsosi naujas pavasaris,
 Vėl skamba paukščių takai.
 Ir tu lyg nustebusi klausi:
 – Kur dingo vaikystės draugai? (VDU ER 557/56).

30. Draugai...
 Kokie jie būna žiaurūs,
 O kartais – jautrūs ir geri.
 Draugai...
 Kokie jie būna brangūs,
 Kai kažkodėl jų netenki (VDU ER 226/15).

Var. Draugai...
 Kokie jie būna žiaurūs,
 O kartais – jautrūs ir geri.

Draugai...

Kokie jie būna brangūs,

Kai laikui bėgant tu jų netenki (VDU ER 230/78).

Var. Draugai – kokie jie kartais būna žiaurūs,
O kartais jautrūs ir tokie geri,
Draugai – kokie jie būna brangūs,
Kai kažkodėl jų netenki (VDU ER 243/44).

Var. Draugai... kokie jie būna žiaurūs,
O kartais – meilūs ir geri.
Draugai... kokie jie būna brangūs,
Kai laikui bėgant jų nebetenki (VDU ER 224/23).

31. Vadino mus išdykėliais,
Vadino mus paikais,
O susitikę kryžkelėj,
Vadinamės draugais (VDU ER 232/16).

Var. Dažnai mus vadina išdykėliais,
Dažnai mus vadina kaltais,
O mes bėgam keliais ir kryžkelėm
Ir viens kitą vadinam draugais (VDU ER 217/66).

Var. Taip dažnai mus vadina išdykėliais,
Taip dažnai mus vadina blogais,
O mes bėgam keliais ir kryžkelėm
Ir viens kitą vadinam draugais (VDU ER 228/28).

Var. Kaip dažnai mus vadina išdykėliais,
Kaip dažnai mus vadina keistais,
O mes bėgam takais
Ir vienas kitą vadinam draugais (VDU ER 563/19).

Var. Kaip dažnai mus vadino išdykėliais,
Kaip dažnai mus vadino keistokais,
O mes bėgom keliais, bėgom klystkėliais
Ir viens kitą vadinom draugais (VDU ER 226/12).

Var. Kaip dažnai mus
vadino išdykėliais,
kaip dažnai mus
vadino keistais,
o mes bėgom keliais,
skubėjom kryžkelėm
ir viens kitą vadinom
draugais (VDU ER 276/23).

32. Sustok, palauk, trumpa vaikystė,
Tu mums tokia esi!
Mes taip mažai gyvenimą pažįstam,
O tu kažkur skubi, skubi... (VDU ER 557/57).

„...Vaikystė su gervėm paklysta“
(VDU ER 652)

33. Pro šalį prakeliauja
vienintelė vaikystė nuostabi,
todėl žiūrėk, kad būtų ji
prasminga!
Negrįžtanti vaikystė – vienintelė,
brangi! (VDU ER 546/22).
34. Po keleto metų tu viską pamirši,
Pamirši ir tai, kad mane pažinai.
Tu juodas blakstienas nuleidęs sakysi:
– Tai buvo tik vaiko sapnai (VDU ER 563/12).
35. Prabėgs vaikystė spalvingu keliu,
Ateis jaunystė saulėtu taku –
Tai bus gražiausios dienos iš tiesų,
Tad nepamirški jų tu! (VDU ER 214/70).
36. Kai tu būsi jau užaugęs
Mergina gražuolė,
Prisimink dienas praleidęs
Juodame mokyklos suole (VDU ER 561/27).
37. Kai sueis tau šešiolika metų,
Tu pajusi, ką sako širdis,
Ir sustosi prie kryžkelės tako,
Bet vaikystė daugiau nebegrįš (VDU ER 232/13).

- Var.* Kai sulauksi aštuoniolikos metų,
tu suprasi, ką kužda širdis.
Atsistosi ant kryžkelės tako,
bet vaikystė niekadės nebegrįš (VDU ER 588/40).
38. Tu neklausk, kada baigiasi vaikystė, –
Kalendoriuj nėra tos datos.
Nepaliauja su gervėmis krykštaut
Ir negrįžta daugiau niekadės (VDU ER 226/31).
- Var.* Tu neklausk, kada baigias jaunystė, –
Kalendoriuj nėra tos dienos.
Tepaliauja su gervėmis krykšti,
Bet daugiau nebegrįš niekadės (VDU ER 230/56).
39. Ir štai prabėgo dar viena diena,
Atrodo, nieks jos net nepastebėjo...
Tik nusirito ašara tava, –
Vaikystė negrįžtamai tolėjo (VDU ER 551/36).
40. Kadangi man būdinga nusišnekėti ir pan., palinkėjimą
išreikšiu vienos dainos žodžiais:
„Sakau: būkim vaikai, svajokime
kaip vaikai...“
(A. Mamontovas)
Būk laiminga... (VDU ER 551/83).
41. Norėsi vaikystę pašaukti, –
Veltui šauksi: „Vaikyste, sugrįžk!“
Ji numos šakele tau iškėlus
Ir pro ašaras tau: „Pasivyk...“ (VDU ER 566/29).
42. Gal norėsi jaunystę pašaukti,
Veltui šauksi: „Jaunyste, sugrįžk!“
Ji pamos skarele tau iš tolo
Ir pro ašaras tars: „Nesivyk“ (VDU ER 230/82).
43. Nejučiom prabėga mėnesiai, savaitės,
Ir graži vaikystė lieka praeity...

Bet žinok, kad gyvenimas lyg viesulo verpetas
 Palieka pėdsakus širdy (VDU ER 545/5).

44. Jau nesugrįš tos gražios dienos
 Ir ta vaikystė, klasėj palikta,
 Tiktai vaidensis pilkos mėnesienos, –
 Sakysiu: „Laimė buvo per trumpa“ (VDU ER 214/75).

45. Liks tuščia gal klasė,
 Iš gražaus būrelio
 Neskambės vaikystės juokas ir daina.
 Gal draugų nebebus –
 Verksi šalia kelio,
 Bet negrįš jau niekad
 Mokinio dalia (VDU ER 559/1).

46. Praėjo vaikystės dienos,
 Ir viskas – kaip sapnai...
 Vien saldūs atminimai
 Vaidensis amžinai... (VDU ER 276/27).

47. Pustys vėjeliai smėlį,
 Palauki – krykš vaikai.
 Kaip gera prisiminti bus,
 Kad buvome vaikais (VDU ER 239/7).

48. Prabėgs kaip vėjas mokyklos dienos,
 Išeisim, paliksim gimtuosius namus...
 Paliksim viską, kas buvo miela, –
 Vaikystę, mokyklą ir klasės draugus... (VDU ER 276/11).

49. Prabėgs gyvenimas kaip vėjas,
 Pasakų jaunystė nuplasnos...
 Veltui tu tarp kryžkelių rymosi, –
 Nebegrįš tos dienos niekados! (VDU ER 551/105).

50. Klyks žuvėdros virš jūros putotos,
 Vėjas smėlį krantuos supustys.
 Tik vaikystė lyg žiedas rasotas –
 Ji nuvys ir niekad nepražys (VDU ER 545/28).

51. O praeitis lyg pūkas slysta,
Lyg pūkas slysta atmintis.
Ir tais pūkais nuslysta
Laimingos vaikystės draugai (VDU ER 239/8).
52. Tespindi graži vaikystė
Tau kaip pasakų šalis!
O tos dienos bėga, klysta –
Jos daugiau nebegrįš (VDU ER 559/26).
53. Džiaukis savo pavasario rytu,
Kol rožės širdy nenuvyto,
Kol niekas nesudrumstė vaikiško juoko,
Kol pyktis širdy neprinoko (VDU ER 561/1).
54. Ir mes užaugsim dideli –
Vaikystė liks tik šiam sąsiuvinį (VDU ER 566/6).
55. Prabėgs vaikystės dienos –
Pamirši tu mane...
Tik šitos kreivos raidės
Paliks šiame lape... (VDU ER 218/38).
56. Supratę tai, ką taip sunku suprasti,
Suradę tai, ką taip sunku surasti,
Pabėgę ten, iš kur sunku sugrįžti,
Mes taip anksti prarandame vaikystę (VDU ER 235/63).
57. Praėjo vaikystė kaip sapnas...
Štai brendam vaikystės takais,
Štai ir meilės tęsiasi kelias –
Nepamiršk, jog tai gyvenimo kelias (VDU ER 242/29).
58. Greit suaugusiais būt mes svajojom,
Skubam išsiskirt su mokykla,
Bet nei vienas juk nepagalvojam,
Kad vaikystė negrįš niekada (VDU ER 243/5).
59. Padangėm vėjai dar kasas išdraikė
Ir sodai žydi taip, kaip kitados, – baltai...

Tik kaipgi patikėt, kad negriš rugsėjis,
Kaip patikėt, kad mes jau ne vaikai? (VDU ER 224/43).

60. Negrižta ašara, nukritus nuo blakstienų,
Negrižta žodžiai, kartą ištarti,
Negrižta šviesiausios vaikystės dienos,
Negrižta metai, amžius nunešti (VDU ER 226/6).

61. Mes visi – atėję iš vaikystės,
Mes visi – iš pasakų šalies.
Rankų rūpestingų mes išvystyti,
Pakelti virš žemės didelės.
Tik vaikystės pasakoms nutilus,
Pasijuntam skaudžiai dideli (VDU ER 226/16).

62. Juokis, kol ašaros gailios nukrinta,
Kol šypsos vaikystės sapnai.
Juokis, kol kelias rožėm nupintas,
O ne išbandytas erškėčių spygliais (VDU ER 558/23).

63. Gaila vaikiško žiedo bekraščio,
Tų dienų ir tos meilės pirmos...
Juk taip juoktis daugiau nemokėsim
Ir taip džiaugtis daugiau niekados... (VDU ER 226/3).

64. Nepabėkim iš vaikystės –
Verks meškiukai ir guminės baltaplaukės lėlės. Paskutinis valsas iki ryto,
vysta prie krūtinės baltos gėlės.
Nepabėk iš vaikystės – verks meškiukai, mirs liūdni. Širdys net pliušinės
nepajėgia ilgesio ir skausmo išturėt! (VDU ER 415/22).

65. Paimk iš kampo seną lėlę,
Tu ją pauostyk, pamyluok...
Pabūk vaiku dar valandėlę
Ir prie vaikystės slenksčio pastovėk! (VDU ER 230/46).

66. Tarsi žaislais vaikystėj,
dabar dalinamės viltim ir
pažadais,
sukarpom dienas ir naktis...

Ir šviesą iškeičiam į žvakių prieblandą,
Ir šypsomės kažko dar
laukdami.
Negrįšim, gal todėl
ir svarstom?
Negrįšim, gal todėl
ir saugom?
Gyvenimo stotelėj
vaikystę prisiminę...
Žaislais pavertę
pažadus,
iš naujo juos dalinam... (VDU ER 276/3).

67. Ir vis dažniau svajonės linksmi į širdį pasibeldžia,
Sidabro ūkanos klajodamos po margus klonius ir vakaro žiogeliais meldžiasi.
O netikėk, kad tavo netikėjimas ir tavo mintys nebegalės su paukščiais grįžti,
O niekad netikėk, kad vasara negrįš, kad nebegrįš vaikystė (VDU ER 226/18).

68. Suspausk save, kai dar gyvena žemėje vaikystė, kai po dienoraščio lapus dar
klaidžioja prisiminimai. Surask save ir džiauks... Kad dar gyvenome...
Kad mylime...
Kad laukiame... (VDU ER 235/54).

69. – Pasaulis gražus ir laimingas, –
sako mažas vaikelis.
– Pasaulis žiaurus ir klatingas, –
sako žilas senelis (VDU ER 276/39).

Var. – Gyvenimas ilgas, džiaugsmingas, –
ištara mažas vaikelis.
– Gyvenimo kelias – vargingas, –
pasakė žilas senelis (VDU ER 415/47).

JAUNYSTĖ – SVAJONIŲ BANGA

70. Tu esi dar jaunutė,
gražus žiedas Lietuvos.
Kaip pavasario saulutė
būk laiminga visados (VDU ER 412/10).

71. Dabar pasaulis tave myli,
nes tu jaunutė ir graži.
Bet prisimink: ateis toks laikas,
kada pamirš tave visi (VDU ER 599/23).
72. Ne kartą nusijuoks jaunystė,
Ne kartą sužydės alyvos ir beržai...
Tik niekada negrįš vaikystė,
Mokyklos dienos ir geri draugai (VDU ER 545/8).
73. Kai tu būsi studentė,
Eisi Kauno gatve,
Prisiminsi mokyklą,
Prisimink ir mane (VDU ER 232/17).
- Var.* Kai tu būsi studentė,
Eisi Kauno gatve,
Prisiminsi mokyklą,
O kartu ir mane (VDU ER 149-1/53).
- Var.* Kai tu būsi jau studentė,
Eisi Kauno gatvele,
Prisimink visus studentus,
O labiausiai tai mane (VDU ER 417/23).
- Var.* Kai tu būsi studentė,
Eisi Vilniaus gatve,
Prisiminki mokyklą,
O kartu ir mane (VDU ER 230/36).
- Var.* Kai tu būsi studentė,
Eisi Vilniaus gatve,
Nepamiršk mūsų seną mokyklą,
O kartu ir mane (VDU ER 148/2).
74. Dar daug ateis pavasarių,
Prie kelio pražydės alyvos ir beržai,
Bet negrįš jaunystė,
Jaunystės dienos ir draugai (VDU ER 551/84).

Var. Dar daug dienų gražių praeis,
Dar daug žydės gražių žiedų,
Bet Tau gražiausias visados
Jaunystės žiedas iš visų (VDU ER 411/7).

75. Pasaulį šalys yra 3:
Jaunystė, Meilė ir Mirtis.
Ir visos šitos šalys 3
Iš tikro tave aplankys (VDU ER 223/16).

Var. Pasaulį šalys yra trys:
jaunystė, meilė ir mirtis.
Ir visos šalys, visos trys,
tave, Rasyte, aplankys (VDU ER 217/16).

Var. Pasaulį šalys trys yra:
Jaunystė,
Meilė
Ir Mirtis.
Ir visos trys tave aplankys (VDU ER 245/12).

Var. Yra pasaulį šalys trys:
jaunystė, laimė ir mirtis.
Ir visos šalys, visos trys,
Tave,, aplankys (VDU ER 232/44).

76. Vaikystė – gyvenimo rytas,
Jaunystė – svajonių banga,
Mažiausiam vėjeliui papūtus,
Prabėgs – nebegrįš niekada (VDU ER 229/5).

77. Vaikystė – juoko ašara,
Vaikystė – tai daina.
Vaikystė – meilės pasaka,
Tik nuostabiai trumpa (VDU ER 552/18).

Var. Jaunystė – juoko ašara,
Jaunystė – tai daina.
Jaunystė – meilės pasaka,
Tik nuostabiai trumpa (VDU ER 551/50).

78. Jaunystė – ilgesys,
 Pavasaris – daina.
 Pavasarių bus daug,
 Jaunystė – tik viena (VDU ER 143-2/64).

Var. Pavasaris – daina,
 Jaunystė – šypsena.
 Pavasarių bus daug,
 Jaunystė – tik viena! (VDU ER 235/17).

Var. Pavasaris – daina,
 Jaunystė – dovana.
 Pavasarių tiek daug,
 Jaunystė – tik viena (VDU ER 235/74).

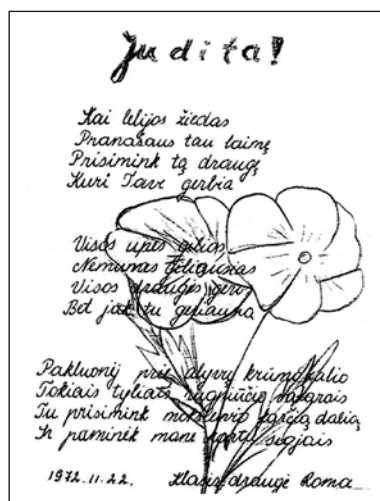
Var. Pavasaris – jaunystė,
 Pavasaris – daina.
 Pavasarių bus daug,
 Jaunystė – tik viena (VDU ER 557/44).

79. Jaunystė – tai žiedas, kuris nežydi antrą kartą gyvenime (VDU ER 547/47).

80. Jaunystė – tai margas drugelis,
 Jaunystė – tai sapnas skaidrus.
 Ji lekia per žydinčias pievas
 Ir greitai palieka visus (VDU ER 129-2/54).

Var. Jaunystė – tai baltas drugelis,
 Jaunystė – tai žiedas puikus.
 Ji lekia kaip lauko vėjelis
 Ir greitai palieka visus (VDU ER 149-1/58).

Var. Jaunystė – tai baltas drugelis,
 Jaunystė – tai žiedas gražus.
 Ji lekia kaip lauko vėjelis
 1) Ir greitai aplanko visus;
 2) Ir greitai palieka ji mus;
 3) Per greitai palieka ji mus (VDU ER 218/23).

„...Prisimink moksleivio karčią dalį“
 (VDU ER 738)

Var. Jaunystė – tai baltas drugelis,
Jaunystė – tai žiedas gražus.
Ji lekia kaip pilkas paukštelis
Ir greitai apleidžia visus (VDU ER 237/38).

Var. Jaunystė – tai baltas drugelis,
Jaunystė – tai žiedas trapus.
Jis linksta kaip lauko medelis
Ir greitai apleidžia visus (VDU ER 235/58).

Var. Jaunystė – tai baltas drugelis,
Jaunystė – tai perlas vaiskus.
Ji lekia kaip miško vėjelis
Ir greitai apleidžia visus (VDU ER 595/46).

Var. Jaunystė – gražiausias pavasaris,
Jaunystė – gražiausi žiedai,
Jaunystėj linksmiausia gyventi,
Jaunystėj laisviausi keliai (VDU ER 557/41).

81. Gyvenimas dar ilgas,
Vaikystės tik pradžia,
Tik būk jame laiminga
Ir retkarčiais atmink mane (VDU ER 232/19).

Var. Gyvenimas tavo dar ilgas,
Jaunystės dienų tik pradžia,
Gyvenime būk tu laiminga,
Bet kartais atmink ir mane (VDU ER 143/58).

Var. Gyvenimas tavo dar ilgas,
Jaunystės dienų tik pradžia...
Gyvenime būki laiminga,
Kartu prisimink ir mane (VDU ER 230/54).

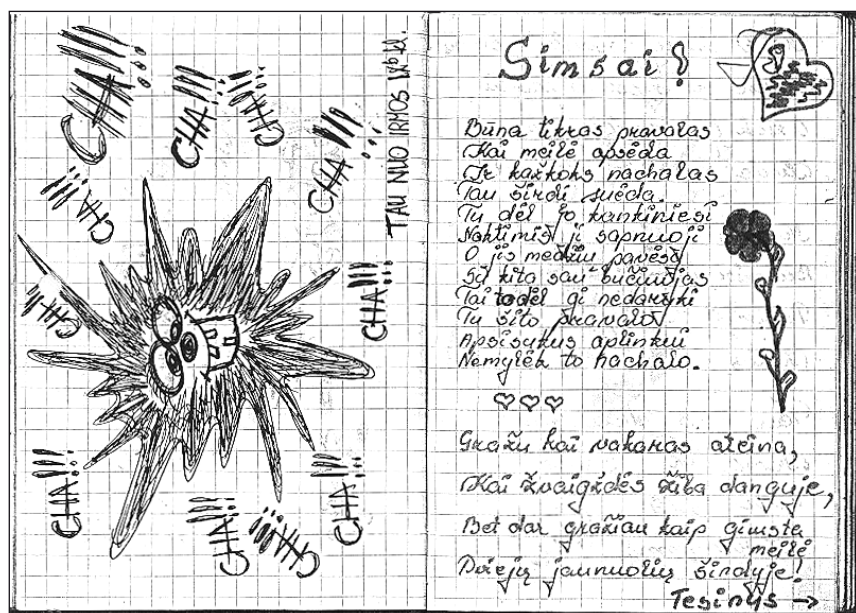
Var. Gyvenimo kelias dar ilgas,
Jaunystės žiedų tik pradžia.
Gyvenime būki laiminga,
Bet kartais prisimink ir mane (VDU ER 149-1/61).

- Var.* Gyvenimo kelias dar ilgas,
Jaunystės dienų tik pradžia...
Neverki! Mylėki ir džiaukis –
Jaunystė juk pasaka tikra! (VDU ER 216/27).
- Var.* Gyvenimas tavo dar ilgas,
Jaunystės dienų ten pradžia.
Gyvenime būki laiminga,
O kartais atmink ir mane (VDU ER 235/76).
- Var.* Gyvenimo kelias dar ilgas,
Jaunystės dienų tik pradžia.
Dar būsi tu laiminga,
Atmink tuomet ir mane (VDU ER 595/38).
- Var.* Gyvenimas tavo
Dar ilgas.
Jaunystės dienų tik pradžia.
Mokėki šypsotis ir pykti,
O kartais atmink ir mane... (VDU ER 561/55).
- Var.* Gyvenimas tavo dar ilgas,
jaunystės dienų tik pradžia.
Gyvenki ir būki laiminga,
nes tai yra Dievo valia (VDU ER 412/29).
82. Kur krykštauja baltos žuvėdros,
Ten jūra banguoja melsva.
Jaunystė skrajoja su vėjais,
Jaunystė – žuvėdra balta (VDU ER 411/9).
83. Prabėgs dar metai keleri,
Prabėgs jaunystės vasara...
Ir tavo skruostais nuriedės
Gaili vaikystės ašara (VDU ER 550/80).
84. Bėga skuba ta jaunystė,
Lyg svajonė, lyg daina.
Bėgdama ji sako tyliai:
– Nebegrįšiu niekada (VDU ER 550/81).

85. Prabėgs graži jaunystė,
Neliks svajonių ir sapnų,
Tik liks švelnutis atminimas
Praėjusių dienų (VDU ER 551/90).
86. Prabėgs daug metų nejučiom,
Prabėgs graži jaunystė,
Atmink mane nors patylom
Ir mūsų šią jaunystę (VDU ER 417/11).
87. Nors skruostais bėgtų ašaros,
Vis vien gyventi verta.
Jaunystė – tai pavasaris,
Bet ji tik vieną kartą būna (VDU ER 546/18).
88. Tu brendi per rasotą jaunystę,
Tavo dienos vingiuoja tarp jų.
Džiaugsmo ašaros tyliai ištrykšta...
Aš tau laimės daug linkiu! (VDU ER 547/108).
89. Tegul primins tau šios eilutės
Jaunystę, bėgančias svajas.
Likimas dūksta lyg pašėlęs
Ir nežinia, kur jis nuves (VDU ER 552/21).
90. Ateis nauji pavasariai,
Baltai žydės vėl vyšnios,
Tik nebegrįš ta pasaka –
Prabėgusi jaunystė (VDU ER 557/61).
- Var.* Ateis žydri pavasariai,
Ateis ir baltos žiemos,
Tik nebegrįš ta pasaka –
Jaunystės linksmos dienos (VDU ER 557/63).
91. Šuoliais bėga dienos –
Jas pavyt sunku.
Greit prabėgs jaunystė
Klasėj tarp draugų (VDU ER 226/22).

92. Jaunystė duodama tik kartą,
Joje daug laimės ir kančių.
Bet pagalvok, gyvent ar vėta
Be meilės ir gerų draugų (VDU ER 551/43).
93. Jaunyste, paukšte mylima!
Skrendi ir vėl skrendi.
Kas valandą ji slysta,
Ir slystam mes visi...
Jaunyste, kokia tu nuostabi (VDU ER 551/38).
94. Lekia laikas lyg vėjas pašėlęs
Ir nusineša medžių lapus...
Viską, viską nusineša laikas –
Net geriausius jaunystės metus (VDU ER 413/13).
95. Neleisk jaunystės vėjais –
Baltais žiedais papuošk
Ir savo jauną širdį
Gyvenimui paruošk (VDU ER 230/63).
- Var.* Neleisk jaunystės vėjais –
Gražiais žiedais ją puošk
Ir savo jauną širdį
Gyvenimui paruošk (VDU ER 417/13).
96. Kur baltas beržas svyruoja,
Kur broliai dainuoja dainas,
Linkiu tau laimingai praleisti
Gražiausias jaunystės dienas! (VDU ER 427/24).
97. Šypsokis, kol jaunas esi
Ir sielvartas dar nekankina,
Kol kraujas dar gyslomis teka,
O lūpas bučiuoja jaunystė (VDU ER 552/15).
98. Šypsokimės – ir tada būsim geri,
Šypsokimės – pavydės, kad laimingi!
Nesvarbu, kad rauda slegia širdį...
Šypsokimės – mes juk jauni! (VDU ER 224/89).

99. Kol dar širdis jauna, karšta, –
Liepsnok, kvatok – nesigailėsi!
Gyvenimas – tai ne daina,
Jo pakartot nebegalėsi! (VDU ER 224/78).
100. Nepraleisk dienų jaunųjų,
Nepraleisk be naudos!
Gaila bus jų ateityje,
Bet negrįš niekad (VDU ER 220/110).
101. Tavo jaunystė graži
Ir neleisk jos vėjams kedenti!
Juk mes esam žmonės maži,
Vieną kartą atėję gyventi (VDU ER 412/49)
- Var.* Juokis, mūsų jaunystė graži!
Ir neleisim jos vėjams kedenti.
Juk mes žmonės maži,
Vieną kartą atėję gyventi... (VDU ER 276/15).
102. Mano meilė nežus, patikėki!
Pas Tave ji ateis per pusnis...
Kas įstengs Tave jauną mylėti
Taip, kaip mano jaunutė širdis? (VDU ER 557/70).
103. Gražu, kai vasara ateina
Ir žydi gėlės laukuose,
Bet dar gražiau, kai meilė gimsta
Dviejų jaunuolių širdyse (VDU ER 563/22).
104. Gyvenimo žingsniai kas dieną mažėja
Ir išnyksta toli praeity,
O laimės troškimai didėja
Kiekvieno jaunuolio širdy (VDU ER 557/52).
105. O mes skubam, pašėlusiai skubam užaugti,
Kad nemokytų mūs ir nebartų,
Nors ir žinom, jog daug ką paliekam už simbolinių pasakos vartų.
Mus už šitą skubėjimą teisia,
Mums prikaišioja nerimą, vėją

„Dar gražiau, kaip gimsta meilė...“ (VDU ER 757)

Tie, kurie... jau suspėjo pamiršti,
Kaip jie patys užaugti skubėjo (VDU ER 243/30).

106. Kaip žydi vasaros rytas,
Kaip vasarą kvepia rasa,
Taip žydi žalioji jaunystė,
Tik gaila, kad ji per trumpa (VDU ER 230/67).

107. Jaunystė skuba, lekia,
Ji nesustos jau, ne.
Tu džiaugsies, kol ji dar žydės,
Tu džiaukis, kol ji dar jauna (VDU ER 224/119).

108. Kaip norėčiau viską čia sudėti,
Šitam lapely popieriaus baltam,
Ir vaikystę, ir jaunystės juoką,
Bet ar tu suprasi – kam? (VDU ER 220/85).

109. Netikėk, jei sakys, kad negrįžta
Mūsų dienos, jaunystės draugai,
Juk ir rudenį gėlės pražysta,
Susitinka vėl senieji draugai (VDU ER 412/59).

110. Prabėgs jaunystė viesulinga,
Neliks svajonių nei dainų,
Bet liks tik vien prisiminimai
Iš tų gražių jaunų dienų (VDU ER 220/100).
111. Mylėk gyvenimą kaip bangos – rytą,
Jaunystę – spindinčią rasa,
Kol rausvos lūpos nenuvysta,
Kol širdis meilės kupina (VDU ER 276/5).
112. Mokėk linksmai praleisti jaunystę,
Nes ji gyvenime viena.
Mokėk gyvent ir nesuklysti,
Nes meilė buvo tikra (VDU ER 546/15).
113. Tu mokyklą palikus išeisi
Į gyvenimą, skausmą, vargus
Ir dažnai prisiminsi jaunystę,
Nes tas laikas juk buvo brangus (VDU ER 230/84).
114. Daugelį reikia dalykų šioj žemėj mylėti,
Kad pažintum paskui, kas mylėti verčiausia:
Saldumynus, žaislus, marių erdvę plačiausią,
Žmones, garsą ar skaistrožių rėtį...
Kartais tenka sumindžioti rožę skaisčiausią,
Dar dažniau – atsisveikinant verkti, kentėti (VDU ER 276/7).
115. Daug puikių žemėj būna dalykų,
Daug kas blėsta, praeina ir nyksta,
Bet kiekvieno širdy pasilieka
Pats puikiasias žodis – jaunystė (VDU ER 550/82).
116. Nuo rudenio vėjų piktų
Gražiausi gėlynai nunyksta,
Bet lieka žydėti amžinai
Gražiausias žodis – jaunystė (VDU ER 550/93).
117. Tu bėgi jaunystės keliu,
Greit bėgsi jaunystės plentų...

Bet kelio atgal nesurasi,
 Užmirši sutiktus draugus (VDU ER 239/16).

118. Išskris jaunystė, nepajusi,
 Palikus mus plačiajam kryžkelių tinkle.
 Žengdama per žemę vieškeliu plačiuoju
 Prisimink jaunystę, kartais ir mane (VDU ER 237/16).

119. Prabėgs jaunystės dienos,
 Žydės balta ramunė.
 Ir bus prisiminimui,
 Kad rašė čia draugužė (VDU ER 221/63).

Var. Prabėgs jaunystės dienos,
 Nuvys balta ramunė.
 Paliks Tau atminimas,
 Jog rašė čia lietuvė (VDU ER 220/66).

120. *Užrašas ant nuotraukos*
 Gal valandą liūdną paskirs tau likimas
 Ir sieloj ilgėsies draugystės dienų,
 Lai šitas šešėlis Tau bus atminimas
 Vienos Tavo draugės jaunystės dienų (VDU ER 220/12).

121. Nukris jaunystė kaip pavasario žiedai –
 Man taip skaudu ir gaila:
 Šiandien mes esame draugai,
 O ryt – gal tik praeiviai (VDU ER 224/26).

122. *Užrašas ant nuotraukos*
 Niekas neras jūroj dingusio žiedo,
 Niekas jaunystės dienų nesusigražins...
 O šis tylutis mano šešėlis
 Tau draugystę ir vardą primins (VDU ER 223/63).

123. *Užrašas ant nuotraukos*
 Jaunystės audringam kūry,
 Žaviam minčių sapne
 Ši nuotrauka, nors nereikšminga,
 Tegul Tau primena mane (VDU ER 220/13).

Var. Užrašas ant nuotraukos

Jaunystės sukury audringam,
Žaviam minčių sapne
Ši nuotrauka, nors nereikšminga,
Tegul primins mane (VDU ER 219/39).

124. *Užrašas ant nuotraukos*

Prisimink tą jaunystę,
Tyliai skendinčią aide,
Prisimink ir šį veidą,
Kuris žvelgia į Tave (VDU ER 220/16).

125. Tyliai vakare, kai Tu tyliai svajosi,

Ilgėsies praeities dienų,
Atminęs jaunystę, laikus tuos linksmuosius,
Tarp jų prisimink ir mane (VDU ER 220/108).

126. *Užrašas ant nuotraukos*

Kai paimsi į rankas šitą foto
Ir jausmingai pažvelgsi į ją,
Prisimink, kad audringoj jaunystėj
Ši mergaitė mylėjo tave (VDU ER 223/71).

127. Niekada negrįš išdykėlė jaunystė,

Mokykliniai laikai nebesugrįš,
Bet jeigu dar tada užsimezgė draugystė,
Ji neiširs gyvenimo kely (VDU ER 224/20).

128. Negrįš jau niekad gražios mokslo dienos,

Negrįš jaunystė, klasėj praleista...
Tik ilgai matysis naktys mėnesienoj,
O tu sakysi: „Laimė buvo per trumpa“ (VDU ER 552/11).

129. Jau niekad negrįš praėję mokslo metai

Ir juokas, toks siautulingas pamokų metu,
Negrįš pirmos jaunystės mėnesienos
Ir už svajones parašytas „du“ (VDU ER 217/62).

130. Ir prabėgs jaunystė,

Nuskubės lyg juokas,

Mėlynos žibutės vėl žydės ir vys,
Tik triukšmingos dienos, klasėje praleistos,
Tik linksma jaunystė niekad nesugrįš (VDU ER 230/75).

131. Išeisim svajonėmis išpuošę jaunystę,
Paliksim vien aidą pirmųjų dienų,
Gyvenimo jūroj jau mintys bus kitos,
Tačiau nepamirški mokyklos draugų (VDU ER 550/63).
132. Dažnai matysim mes šaltinį trykštant,
Pro ledą besiveržiančias versmes...
Ir tai primins kitokią negu mūs jaunystę,
Gyvenimą, kurio ieškojom ir ieškosim mes (VDU ER 545/13).
133. Kas žiemą krinta baltos snaigės,
Kas rudenį gėlės nuvysta,
Kas vakarą diena baigias,
Taip bus ir su mūsų jaunyste (VDU ER 595/37).
134. Užvers žiema dar vieną metų lapą,
Pralėkdama nusikvatos pūga.
Gal ji likimo nuoskaudas išsako,
Kad nebegrįš jaunystė niekada? (VDU ER 411/14).
135. Visi pavasariai praeina,
Nukrinta žemėn kvepiantys žiedai,
Tik ateity visuomet lieka
Jaunystės dienos ir draugai (VDU ER 224/28).
136. Verks ažuolai seni prie kelio,
Kai užversi mokyklos duris,
Kai draugams „sudie“ pasakysi,
Ne viena ašarėlė iškris (VDU ER 224/29).
137. Negrįš jaunystė,
Negrįš ir mokslo dienos,
Nors galvot apie tai dabar sunku...
Bet linkėt dabar aš norėčiau tik vieno:
Nepamiršk klasės draugų! (VDU ER 235/43).

„Nužydės greit palangėj jurginai...“
(VDU ER 728)

138. Gal paliksim takus tuos pažįstamus,
Bet jaunystei sunkumai nebaugūs.
Mes tvirti, nes sujungė draugystė mus,
Mokslo metų kelionėj išaugus (VDU ER 235/49).
139. *Užrašas ant nuotraukos*
Prabėgs jaunystė,
Keisis dienos,
Neliks svajonių nei sapnų,
Paliks šie šviesūs atminimai
Iš mūsų draugiškų dienų (VDU ER 227/16).
140. Prabėgs daug metų nejučiom,
Praslinks graži jaunystė!
Prisimink mane nors paslapčiom
Ir mūsų tą draugystę! (VDU ER 215/35).
- Var.* Prabėgs daug metų nejučiom,
Prabėgs graži jaunystė,
Gal prisiminsi kada nors
Ir mažą mūs draugystę (VDU ER 224/116).
141. *Užrašas ant nuotraukos*
Beplaukdamas jaunystės laivas
tepalieka Tau nors šį prisiminimą (VDU ER 227/28).
142. Praeitis nusineš jaunystę,
Nusileis gyvenimo keliu,
Bet tu, nors toli nuklydus,
Prisimink, kad klasėje buvom kartu (VDU ER 138/33).
143. Kai suglaus sparnus jaunystė
Ir nutilis daina,
Prisiminus vaikystę,
Prisimink ir mane (VDU ER 237/8).
144. Kai sužydės žiedais gegužis,
Žiedeliai supsis obely,
Atmink tuomet nors mano vardą
Jaunystės žydinčiam kely (VDU ER 276/37).

145. Daug kartų sužydės alyvos,
 Daug kartų sužaliuos beržai,
 Negriš tik su pavasariu
 Jaunystė ir draugai (VDU ER 558/30).

Var. Daug kartų nusijuoks pavasaris,
 Daug kartų sužaliuos beržai,
 Bet niekad su pavasariu
 Negriš jaunystė su draugais (VDU ER 552/10).

Var. Daug kartų nusijuoks pavasaris,
 Daug kartų pražydės alyvos ir beržai,
 Tik niekad su pavasariu
 Negriš jaunystė ir draugai (VDU ER 217/65).

Var. Daug kartų nusijuoks pavasaris,
 Daug kartų žydės alyvos ir beržai,
 Bet niekad negriš jaunystės dienos ir draugai (VDU ER 237/33).

146. Prabėgs lyg vėjas mokyklos dienos,
 Išeisim, paliksim gimtuosius namus.
 Paliksime viską, kas buvo taip miela, –
 Jaunystę, svajonę ir klasės draugus (VDU ER 235/31).

147. Kiek daug pavasarių prabėgo!
 O kiek prabėgs dar, kiek?
 Tikėk, vienąkart prabėgs jaunystė,
 Tikėk, vienąkart... tikėk!.. (VDU ER 237/23).

Var. Kiek pavasarių gražių nuvyto,
 O kiekgi dar nuvys, kiek...
 Tik vieną kartą nuvys jaunystė,
 Tik vieną kartą, tikėk (VDU ER 561/26).

Var. O kiek pavasarių praėjo!
 O kiek praeis dar, kiek?
 Tik vienąkart praeis jaunystė,
 Tik vienąkart! Tikėk! (VDU ER 545/22).

148. Prisimink!!!

Daug kartų nusijuoks pavasaris,
Daug kartų sužydės žilvičiai ir klevai,
Tik niekad negrįš pavasariai,
Jaunystės dienos ir draugai... (VDU ER 130/5).

Var. Daug kartų nuslinks pavasaris,

Daug kartų dar žydės alyvos ir klevai,
Bet niekad nesugrįš su pavasariu
Jaunystės dienos, draugės ir draugai (VDU ER 411/11).

149. Išėini ir žinai – nesugrįši...

Tavo klasę jau varstys kiti...
Čia prasideda mūsų jaunystė,
Čia dalelę širdies palieki.
Išėini ir žinai – nebegrįši... (VDU ER 545/29).

150. Netikėk tu šiandien,

Kad viltis sudužo,
Kad praeis jaunystė.
Netikiu ir aš...
Bet tartum kas sako:
– Neateis gegužis.
Džiaugsmo vakarykščio
Jis nebeatneš (VDU ER 226/13).

151. Būk kaip pavasario saulė,

graži ir šviesi...
Atmink, kad tik tada tavim
žavėsis žmonės.
Tegul šypsena niekada nedingsta
nuo tavo veido...
Tik tada tu suprasi, kas tai
yra džiaugsmas ir laimė!
Ir niekada nepamiršk savo vaikystės,
jaunystės ir mokslo dienų,
nes tai buvo nerūpestingiausios
tavo gyvenimo minutės... (VDU ER 551/92).

152. Prabėgo dienos išblaškytos,
Nuskris su vėju ilgesio daina,
Prabėgs laukais išdykusi jaunystė,
Daug atminimų Tau palikdama (VDU ER 220/65).

153. Baltais balandžiais atlekia,
Juodais varnais išnyksta
Tos mūsų gražios dienos
Ir ta graži jaunystė (VDU ER 226/20).

154. Jeigu kelio kada nežinosi –
Pažiūrėki į skrendantį paukštį.
Argi gali palūžti sparnai,
Kai jaunystė juos kelia į aukštį? (VDU ER 226/7).

Var. Jeigu kelio kada nerandi,
Tu pažvelki į skrendantį paukštį.
Argi gali palūžti sparnai,
Kai jaunystė juos kelia į aukštį? (VDU ER 412/61).

155. Juk tu žinai žmogišką jaunystę
Ir trumpas akimirkas žaidžiančių vaikų,
Juk tu žinai, kaip nesunku nukristi,
O pasikelt labai sunku (VDU ER 214/84).

156. Bėga dienos, kurios nebegrižta,
Su jomis ir pranyksta jaunystė.
Ta jaunystė, kuri mums brangiausia,
Tik draugystę palieka ilgiausią (VDU ER 214/88).

157. Prie palangės dar verks žalios šakos,
Viesulai palaukėm dienas nusineš,
Grįš ne kartą vėjas su baltom ramunėm,
Tik jaunystės niekas niekad neatneš (VDU ER 224/32).

158. Kai baltos ievos links pro langus
Ir jų balti žiedai nukris,
Prabėgs jaunystės mūsų dienos brangios
Ir niekad, niekad nebegriš (VDU ER 230/57).

159. Daug kartų sugrįš pavasaris,
Daug kartų sužydės klevai,
Bet niekada negrįš jaunystė,
Mokyklos dienos ir draugai (VDU ER 224/35).
160. Ir prabėgs eilė metų kaip aidas,
Ims raudoti pražydę laukai.
Tu gal šauksi, paslėpusi veidą:
– Jaunyste, kur tu pražuvai?! (VDU ER 214/86).
161. Atsimeni vakarą tylų,
Kai sklido padangėj
auksinė žara,
Kai juokės mėnulis
už tolimo šilo,
Kai sklido iš klasės
jaunystės daina? (VDU ER 276/14).
162. Keičiasi pasaulis, keičiasi vaizdai... Iki šiol praradimų gyvenime buvo ne-
daug, bet greit tu neteksi savo klasės draugų. Tu jų niekada nepamiršk. Juk
buvo visko: ir juoko, ir ašarų, ir džiaugsmo pavasarių... Prisimink viską,
neminėk bloguoju, juk mes visi tokie kvaili jaunystėje. Galbūt kada nors
įžeidėme ar negerą žodį pasakėme – Tu nepyk, mes tokie buvome. Prisi-
mink visus, visus iki vieno: gerus, blogus, kvailiukus, nerūpestingus, išsi-
blaškiusius, bet mylinčius gyvenimą... (VDU ER 235/53).
163. Bus pavasarių daug, skęs sodai žieduos,
Pilkos gervės galės dar sugrįžti.
Mūsų dienos tačiau nesugrįš atgalios –
Juk tik kartą tebūna jaunystė (VDU ER 224/30).
164. Dar sugrįš gegužiai žydinčiais popieriais,
Čia žiedai žolynų dar žydės ir kris,
Tik lopšinės dainos, išliūliuotos, senos,
Tik graži jaunystė niekad nebegrįš (VDU ER 230/64).
165. O gyvenimas srautu nesustabdomu
Veržias priekin. Su juo ir jaunystė...
Ir kiekvienas su širdgėla mąstome:
„Reiks iš naujo lizdo išskristi...“ (VDU ER 235/48).

166. Prabėgs jaunystės dienos,
Nuvys balti žiedai,
Išnirs iš pilko rūko
Senatvės palaikai (VDU ER 242/33).

167. Nesulaikomai valandos bėgo
Nusinešdamos gyvenimo trupinius.
Ir kas jam, kad siaubas apima širdį,
Kad mūsų jaunystę nujojo!
Jos nieko nemato ir nieko negirdi,
Jos abejingos, jos niekad nesustoja.
(VDU ER 551/102)

„Kai turėsi storą vyrą...“
(VDU ER 626)

KAI TU BŪSI...

168. Kai turėsi storą vyrą,
Bus ir trejetas vaikų.
Tai prisimink tu mane,
Kaip mokėmės kartu vakare!!! (VDU ER 218/26).

169. Jei turėsi storą vyrą
Ir bent tūkstantį vaikų,
Parašyk man atminimą –
Aš atsiųsiu vystyklų (VDU ER 159/25).

Var. Kai turėsi storą bobą ir 15 vaikų,
atvažiuosiu į krikštynas ir atvešiu vystyklų!
(VDU ER 223/28)

Var. Kai turėsi storą vyrą ir penkiolika vaikų, parašyki
man laiškėlį, ar netruksta vystyklų (VDU ER 413/7).

Var. Kai tu būsi jau ženota
Ir turėsi daug vaikų,
Parašyk tu man laiškėlį –
Aš atsiųsiu tau palų (VDU ER 129-1/2).

170. Ir štai bežiūrint jau laikas senėti...
Mes tada išmintingai senatvės paklausę,

„Kai tu būsi senučiukė...“
(VDU ER 652)

Mes tada tai pusėtinai visko mėginę
 Gerbt išmokstame. Senąjį draugą atminę,
 Susitikę kaip vakar, sau ranką padavę,
 Vėl kaip vakar draugai tarp šių žemės verpetų (VDU ER 276/3).

171. Kai tu būsi senučiukė
 Ir turėsi daug vaikų,
 Parašyk tu man laiškutį –
 Aš atsiųsiu vystyklų (VDU ER 137-1/5).

172. Kai tu būsi jau senelė,
 Pasiremsi lazdele,
 Atsiversi šį lapelį,
 Prisiminsi ir mane (VDU ER 599/9).

173. Kai tu būsi šeimininkė,
 Kepsi vyrui antį,
 Nepamiršk vaikams paimti
 Kanapinę pantį (VDU ER 413/17).

Var. Kai tu būsi senučiukė,
 Kepsi vyrui antį,
 Nepamiršk vaikams paimti
 Kanapinę pantį (VDU ER 129-2/96).

174. Kai tu būsi sena boba,
 Užsidėsi akinius
 Ir su savo senu vyru
 Perskaitysi šiuos žodžius (VDU ER 223/33).

175. Kai tu būsi senučiukė
 Ir turėsi senučiuką,
 Atsiversk šią storą knygą,
 Ir visi draugai vėl grįš (VDU ER 276/49).

176. Kai būsi senučiukė,
 Dviračiu važiuosi,
 Pamatysi senučiuką –
 Šast! ir užvažiuosi (VDU ER 217/55).

Var. Kai tu būsi gimnazistė,
dviračiu važiuosi,
pamatysi gražų berną –
pakšt! ir pabučiuosi (VDU ER 244/1).

Parengė *Živilė Dapšauskaitė*

Publikacija parengta vykdant Lietuvos valstybinio mokslo ir studijų fondo, nuo 2010 m. Lietuvos mokslo tarybos remiamą mokslinių tyrimų projektą „Tradicijų tęstinumas ir kaita šiuolaikiniame lietuvių folklore: tyrimai ir sisteminimas“.